

yde en yderligere Beskyttelse ved Salget af 2den Klasses Kød, og naar Reglerne slappes noget i §§ 1 og 5, er det ingen Skade til, at de skærpes igennem § 8, som gaar ud paa, at Folk, der købe 2den Klasses Kød, skulle have at vide, at det er 2den Klasses Kød, de købe. Det anser jeg for en meget vigtig Bestemmelse, og det er en Bestemmelse, der i Virkeligheden forsoner mig med Ændringsforslagene til §§ 1 og 5; thi naar Folk vide, at det er 2den Klasses Kød, de købe, altsaa selv ønske den Vare, ere de selv i Stand til at træffe Forholdsregler til at beskytte sig mod den Fare, der muligt kan tænkes at være til Stede.

Bestemmelserne i den nye § 9 kan jeg fuldt ud tiltræde, altsaa, at der skal finde Anmeldelse Sted fra dem, der drive Slagteri og Pøsemageri, og at der i saadanne Virksomheder ikke maa indbringes selvdøde Dyr, ej heller Kød eller Slagteaffald af saadanne. Ogsaa Straffebestemmelsen er jeg ganske enig i.

Jeg kommer derefter til de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet. Ændringsforslag Nr. 7 gaar ud paa, at til Tilvirkning af Pølser og andre tilberedte Kødvarer til Følbydelse og Salg maa kun anvendes Kød med 1ste Klasses Sundhedsstempel og Flæsk, der har undergaaet Trikkontrollen. Det er en Bestemmelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet selv sagde hører hjemme i en Sundhedsvedtægt. Det, som det ærede Medlem vil, er, at man skal gøre den til obligatorisk Bestemmelse — det vilde altsaa i Virkeligheden blive den eneste Bestemmelse i Loven, der var obligatorisk. Det synes jeg ikke, der er Anledning til. Jeg mener, at det er en Bestemmelse, som maa med i Sundhedsvedtægterne, og den ærede Ordfører for Mindretallet sagde jo ogsaa, at den findes i de fleste Sundhedsvedtægter.

Hvad Ændringsforslag Nr. 8 angaar, er det egentlig ogsaa noget, som nærmest hører hjemme i Sundhedsvedtægter eller i Vedtægter om Forfalskning af Varer, og jeg synes, at de Foranstaltninger, der her ønskes truffet, kan der rettes visse vægtige Indvendinger imod. Det er jo tidt i Delikatessforretninger, disse Varer sælges, men jeg synes, at noget af Delikatessen gaar bort, naar man paa saadanne Steder ser store Opslag paa Væggene med: „Her sælges Hestekødpølser“, „Her sælges Ornekødpølser“, eller Pølser af lignende billigt Raastof. Naar der saa ved Siden af er Opslag om 2den Klasses Kød og Marga-

rine, synes jeg ganske vist, at en hel Del af det delikate og appetitlige svinder bort. Dernæst maatte en hel Del af disse Bestemmelser nærmest komme ind under Reglerne om Varebetegnelser. I Mindretallets Bemærkninger i Betænkningen udtales det, at jeg tidligere har hævdet, at der findes fornødent Forbud mod, at der anvendes sundhedsfarlige Stoffer til Farvning af Pølser. Derved har jeg sigtet til Loven af 18. April 1910 § 7, der indeholder Hjemmel til, at der udstedes Forbud mod Anvendelse af sundhedsfarlige Stoffer. Der udstedes altsaa ved visse Lejligheder Regulativer fra Ministeriets Side, og ved saadanne Lejligheder skal jeg naturligvis tage den Henstilling til Følge, som de ærede Medlemmer fra Randers (Mortensen) og Odense (Marott) ere fremkomne med, og have min Opmærksomhed henvendt paa sundhedsfarlige Stoffers Anvendelse til Farvning.

Dernæst er der en anden Ting, som jeg ogsaa vil henlede Opmærksomheden paa og forbeholde mig at stille Ændringsforslag om til Lovforslagets tredje Behandling. Det er angaaende Lovens § 6, der hjemler, at „Pølser og andre tilberedte Kødvarer kunne, naar der ved Bestemmelse i Produktionsstedets Sundhedsvedtægt eller ved Landbrugsministerens Godkendelse er tilvejebragt betryggende Kontrol med, at der til deres Fremstilling udelukkende er benyttet de i §§ 1, 2 og 5 omhandlede 1ste Klasses Varer, og foreskrevet fyldestgørende Regler vedrørende Mærkning, indføres i andre Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 1 og 2“. Der er en lille Lapsus i denne Paragraf, idet den bør være i Overensstemmelse med de Regler, der gælde for Eksportslagteriernes Vedkommende. Saaledes som Paragraffen er affattet, omfatter den ikke de Tilfælde, hvor Pølser ere lavede af Kød, der er blevet indført i en Kommune og undersøgt der. Der henvises udtrykkelig til §§ 1, 2 og 5, og derunder omfattes altsaa ikke de Tilfælde, hvor Kødet er indført og først derefter undersøgt i Indførselskommunen. Der bør derfor ogsaa henvises til § 7. Kan man end indvende visse Ting derimod, saa bør dog alene af den Grund, at der maa være god Overensstemmelse mellem de Regler, Landbrugsministeriet har opstillet for Eksportslagtning, og Reglerne for indenlandsk Kødkontrol, denne Regulering finde Sted. Jeg forbeholder mig at stille Ændringsforslag i denne Henseende til Lovforslagets tredje Behandling.